

fornylig udsendt et Billede af en elegant klædt Moder med sin lille Pige paa Skødet; hun viser hende en Billedbog, hvorpaa der staar: »Vi vil ikke spille vor Tid med Politik.«

I et amerikansk Kvindeblad gøres i den Anledning følgende træffende Bemærkninger: »Gibsons »Moder« er en Daare, hvis hun tror, at hun kan undgaa Politik. Den trænger ind i hendes Hjem med Vandet, med Mælken, med den Mad, som hendes Barn fortærer. Den vedrører hendes Barns Eksistens, Hjem og Sundhed, det Samfund og de Love, som er af Betydning for Barnets Fremtid. Og dog har den fornemme Moder ikke Tid til Politik!

I Avstralien, hvor Kvinderne har Valgret, har Børneforsorgen i de senere Aar gjort store Fremskridt. Der er f. Eks. indført en Bestemmelse om, at en Enke med Børn skal have saa stor offentlig Understøttelse, som det vilde koste hende at sætte Børnene i Pleje.

(Af »Nutid«).

Foreningen for Kvinders politiske Valgret i Stockholm afholdt i Sommer det første almindelige Kvindevalgrets-møde for svenske Kvinder. En tilstedeværende Redaktør udtalte i Slutningen af et længere Foredrag, at han fandt det paa Tiden, at svenske Mænd tog Kampen op med de mandlige Modstandere af Kvindernes Valgret. I England og Amerika betragter man ikke længere Kvindevalgretsspørgsmaalet som en Kvindesag men som en Samfundssag.

Hvad Mændene angik, da vilde de staa sig ved at forkaste deres gamle Kvindeideal — halv Engel, halv Idiot; — Englen kunde de gerne beholde, men Idioten burde ombyttes med en selvstændig tænkende Kvinde.

(Af »Nutid«).

Goethe har en Gang udtalt: »Folk søger at latterliggøre lærde Kvinder; de kan ikke en Gang lide Kvinder, der er oplyste. Grunden er muligvis den, at det betragtes som uhøfligt at gøre saa mange uvidende Mænd til Skamme.«

(Af »Kvindernes Fødselsdagsbog«).

En bekendt Kvindevalgretsforkæmper skal nylig have udtalt, at hvis alle Kvinder vilde strejke, indtil de fik Valgretten, vilde de faa den øjeblikkelig. Dette har givet en Humorist Anledning til i et amerikansk Blad at offentlig-

gøre følgende Række af »Meddelelser«, skildrende den tænkte Strejke og dens Resultater.

a) Ikke en Telefon arbejder idag; alle Telefondamerne har forladt Arbejdet. 1000 Forretningsmænd har begaaet Selvmord.

b) Telefonselskabet har forsøgt at anvende mandlig Arbeidskraft. Resultatet blev saa mange Rivninger med Publikum, at de maatte fjernes.

Forretningsverdenen forlanger Kvinderne tilbage — koste hvad det vil, Stemmeret eller ikke.

c) Alle Opvartningspiger har nedlagt Arbejdet. Kaffen skænkes nu af store, klodsede Mænd, der spiller det meste i Sukkerskaalen og Resten ud over Gæsten. Fra alle Restaurationer kræves Stemmeret for Kvinder.

d) Enhver forlovet eller næsten forlovet Pige strejker. Ingen Spadsere-ture, ingen Baller, ingen Haandtryk. De unge Mænd truer med Oprør, hvis Kvinderne ikke øjeblikkelig faar Valgret.

e) Hustruer, Mødre, Søstre, Døtre, Tanter og Bedstemødre strejker.

Hver eneste Mand i Landet arbejder for at skaffe Kvinderne Stemmeret.

Women's Journal.

Hvis Cook—Peary-Striden rasede mellem to Kvinder, vilde det blive kaldt specifikt feminint.

Fra Suffragetternes Land.

I Septemhernumret af »Kvindevalgret« omtales den »Hungerstrejke«, som de engelske Suffragetter havde paabegyndt i Fængslet, og som resulterede i, at de løslodes inden Udløbet af den dem idømte Straffetid. Imidlertid har Myndighederne ved senere Fængslinger søgt at bryde Suffragetternes Modstand ogsaa paa dette Punkt, idet de har indført Tvangsmadning overfor de genstridige.

Den 17de Septbr. holdt Førsteministeren Mr. Asquith et stort Møde i Birmingham. Trods uhyre Anstrængelser fra Politimyndighedernes Side for at forhindre Demonstrationer fra Suffragetterne, lykkedes det dem dog at gøre sig bemærkede paa en for Mr. Asquith meget ubehagelig Maade. Byen saa ud,

som om den ventede en fjendtlig Armés Indtrængen. Overalt var der opkastet Barrikader, bevogtet af ridende Politi. Vinduerne i de Huse, der laa i Nærheden af Mødestedet, var lukkede med Skodder, og Mr. Asquiths Vogn var omringet af saa meget ridende Politi, at selv en russisk Czar maatte føle sig sikker. Ikke desto mindre lykkedes det to Kvinder fra et Hustag at kaste nogle Skiferstumper ned i Mr. Asquith's Vogn, saa Vinduer og Lygter knustes. Ministeren selv blev ikke ramt.

To andre Kvinder knuste et Par Ruder i Mødesalen, og indenfor i Hallen afbrødes Ministeren stagit af Raabet: »Stemmeret for Kvinder«, udslynget med høj Røst af Suffragetternes mandlige Allierede. Demonstrationerne, der fyldte Spalterne i alle engelske Blade i de nærmest paafølgende Dage, havde naturligvis en Række Fængslinger til Følge.

De fængslede Kvinder paabegyndte straks »Hungerstrejken« som en Protest imod den Behandling, der blev dem til Del. Fængselsmyndighederne besluttede da at tvangsmade dem ved at pumpe Føden ned i dem. Denne Fremgangsmaade har vakt den største Ophidselse mod Regeringen, ikke alene i Suffragetternes egen Lejr, men blandt alle rettænkende Mennesker; en Kreds af Læger har indsendt en Skrivelse til Minister Asquith saalydende: »Vi undertegnede praktiserende Læger protesterer paa det skarpeste imod den Behandling, som ved den kunstige Madning anvendes imod Suffragetterne i Birmingham Fængsel. Vi gør Dem opmærksom paa, at denne Methode, naar Individet gør Modstand, er forbundet med den største Risiko, at uforudsete Ulykker kan hænde, og at de paagældendes Helbred kan tage alvorlig Skade. Efter vor Mening er denne Fremgangsmaade uklog og inhuman.«

Skrivelsen er undertegnet af 160 Læger.

— Suffragetternes utrættelige og opofrende Anfører, Mrs. Pankhurst har i Anledning af de sidste Begivenheder skrevet nedenstaaende Artikel i »Votes for Women«. Vi bringer den her i Oversættelse.